

הרואים את התגשמותו של החופש לגבי בחורי-ישיבה, בהינתקו של זה מן הישיבה ובהיכנסו להתנדבות לשרות הצבאי! חופש! אסתר רטנר קוראת לנשים לעשות משהו. מה?

(א) לחנך את הבנים ואת הבנות לסרב לשתף פעולה עם הרע, עם המילחמה;

(ב) לחנך לאהבה לכל;

(ג) לקרוא לכל בנות הארץ לסרב לשכב עם חיילים; אך להמשיך ולאהוב אותם ולהפגין אהבה וזאת בעדינות מירבית; לא לגרות, לא לעזב — רק לאהוב ולא לשכב. ולהסביר מהי הסיבה. למנוע את ההרגשה שהחייל איננו רצוי אף שית, להדגיש את המדים ואת כליהוין המפריעים לפעולה הזו.

(ד) לא לנתק את הקשר בין ה"פעולה הפוליטית לפעולה האזרחית"; למנוע שניות בהתייחסות האזרחית; למנוע את המושג הכפול הצבוע של רצח אזרחי ורצח צבאי. כאילו יש הבדל ביניהם.

(ה) להתארגן — על בסיס אנושי ולא לאומי, עממי, דתי, עדתי; רק על בסיס אנושי — לקרוא לנשים הערביות לצאת אף הן מכלל איהן הכיתיים ולסרב לשתף פעולה עם כל גורם מחרחר מילחמה ור מבצע אותה. לחלק מן הנשים ה"יהודיות" ולחלק מן הנשים ה"ערביות" זה קל. לרובן זה קשה מאוד. צריך להגיע אל ההמונים הללו. בינתיים צריך לצעוק הרבה, אך בעדינות ולא בהיסטריה; בי-אהבה ולא בכח.

(ו) צריך לקרוא לאנשים (הזכרים) להיות קצת "נשיים"; לחזק דול מן התחרות, מהצגת הגבר "זה" בכל תחום; צריך ליצור תנאים שימנעו מהם את הצורך בתחרות, בהוכחת עצמם.

(ז) יש לפתח אורח חיים פשוט. של אספקה עצמית, של הסתפקות במעט. למנוע את הרכושנות ה"חומרנית".

צעקות באוויר — לא יעזרו; הפגנות ספוראדיות — לא יעזרו. יש צורך בהתלהבות גדולה ובישעיה מתוכננת ומורכבת, במימוש הרבה בתחום האישי והציבורי. קדימה נשים — האנשים ה"נשיים" מצטרפים!

ישעיהו-תומא שו"ק, תל-אביב

כה לחי!

לרגל יום-הולדתו ה-70 של המיתרן אהרון כהן,

אהרון כהן (מימין) וחיים מרגלית קדורסקי* הספדים גורמים הנאה

חבר קיבוץ ערי-העמקים (העולם הזה" 2232). רצייתי יהודות לכם על הדברים (המשך בעמוד 8)

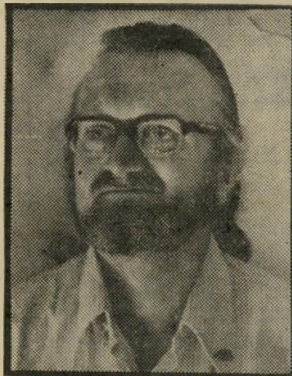
בבירות, לבנון, בספטמבר 1942, במסע מטעם הליגה להתיקבות ושיתוף בסוריה ובלבנון.

(המשך מעמוד 4)

דין וכלי-דין

בעיקבות דבריה של ה"קוראה אסתר רטנר (העולם הזה" 2233).

ה"הפחדנית" צודקת בהחלט. הכל טוב סביב הזוין. לכנסיות ולמיגדליהן, לכיפות של ההיכלות, ל-

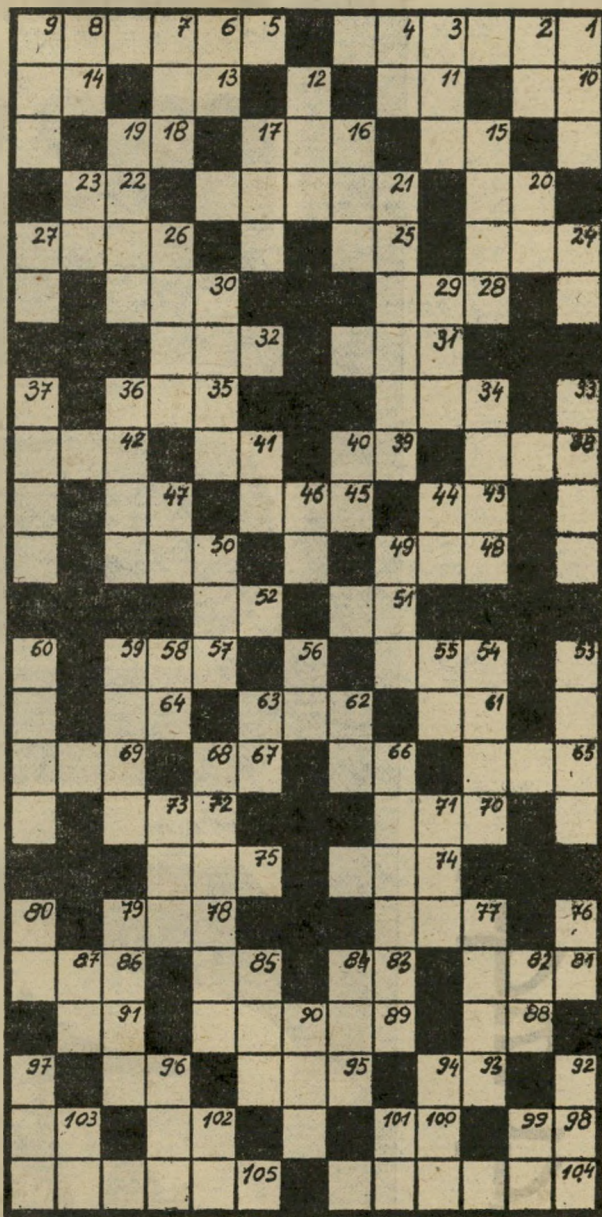

קורא שו"ק, צבא האלים

עמודי הזיכרון, כמו לכלי-הגשק — יש צורה של האבר הזכרי. זה עדיין איננו מוכיח כי הזכר הוא לוחם מטבעו. אבל קרה משהו לזוין, רי-לבעליו. הנקבים של הנקבות נסו-גרו בפניו בשל הבילעדנות שפותח-הן, באורח בלתי-טבעי, בטבע, ב-דרך-כלל, אין בחירה ואין בילעדנות. אף אם יש, היא לעונה ולא לכל החיים. אצל האדם, משום מה, פותחה ה"נאמנות" והבילעדנות. כל בילעדנות, בכל תחום, היא הריגה מן הטבע, הריגה מן הצורך והשיווינוני.

אם כך, מה הפיתרון — אם כלי-הזוין מזכירים את הזוין, ואם הבילעדנות היא הגורמת לשימוש בכלי-הזוין בגלל אי-השימוש החופשי בזוין, או הפיתרון הוא שימוש חופשי בזוין, אם כך, הכל שפיר, הרי אנו חיים בעידן המתירנות! ולא היא! שכן איננו חיים בעידן של מתירנות. כי עצם המושג הזה, מתירנות, הוא איסור. אם יש מתי-רנות, ז"א יש איסור, מלבד זאת, אי אפשר להיות "מתירנות" בי-חברה שמסתכלת על כך בעייניות ו/או בורות. צריך חברה כוללת חופשית. זאת אומרת צריך ליצור חברה חופשית. חופשית מכל ה"צביעות האופפת את הציוויליזציה שבה אנו חיים, כולל ה"מתירנות".

המחשבה של אסתר רטנר טובה, ובעצם הרעיון איננו חדש כלל. טוב שמדי פעם צצה אדם המגלה את האמת הזאת שוב ושוב. אבל יש גם פמיניסטיות הרואות את השיוויון בהדבקה זין לעצמן, כלור-מר בסיופוחן, ל"יחידה קרבית" בי-צבא האלים! כמו שיש חילונים

מאוזן:

- צמח שפרחיו קטנים, כחור לים וריחניים — פורח עכשיו;
- חוסר שלטון — איש כישר בעיניו יעשה; (10 די; 11) פקודה; (14) אמן תבשלים; (15) תחת, למטה; (16) חרסה; (18) אמן הקסמים; (20) שמח; (21) שבר, רסיס; (22) נקי מהטא; (24) רוחיקים; (25) מילת-המעטה; (26) ברק; (28) רקע; (30) תכשיט; (31) חלש; (32) מקום לימוד לרדקים בי-גולה; (34) אריגדק הנטוה; (35) אור, זהר; (38) בנה של הבחולה מנצרת; (39) זן ממקומו; (41) חצי-יובל; (42) רעב; (43) קסם, כישוף; (45) על-אף, למרות; (47) שנתו נמשכת כל החורף; (48) לך סכאן; (50) פנים-אל-פנים; (51) אמונה; (52) חזק; (54) מילת-שאלה המתייחסת לזמן; מוצא-אחד לאנשים, לחיות או צמחים; (61) בגד-אבלים בימיקדם; (62) קבוצה עמים ערבים, שמלכתם הייתה אורחת בממלכתנו בימיקדם; (64) חזק; (65) הנרקיס הוא מלכו; (66) מפל גרגרית-בואה בעת זריה; (67) החוצה!; (69) תינוק בן-יומן; (70) מעון, לעתים מצופה; (72) צמח בראשית צמיחתו; (74) כאב, ציר; (75) נעלמו; (77) שממה, ריקנות; (78) מעון; (81) עפר שנגרף ע"י זרמי-מים; (83) דרגש; (85) צמח רענן וצעיר; (86) ריקוד בוזות ממוצא גרמני-אוסטרי; (88) מדד; (89) זרם אדיר; (91) הייר; (93) זן מכה!; (95) שוק בחידות; (96) עם, או בלי תיק בממלכות; (98) עבר; (100) נזר בדרום-אפריקה; (102) חזר; (103) הגיע; (104) הצדף המכסה גופו של רכיכות; (105) טומנת ראשה בחול.

מאונך:

- משהו חלק קטן מדבר;
- סוף כל "טוב"; (3) קורת רוח, הנאה; (4) מערב; (6) היפוכה של יונה בפוליטיקה; (7) משקה משכר; (8) קיים; (9) ניגוד, סתירה; (12) כהן לדת ניכר; (15) המלה המופיעה בי-ראש עמוד זה; (16) עזב, נטש (בעיקר — חיים); (17) עניין, עסק; (19) נערו של אלישע הנביא (כתיב חסר); (20) רן; (21) מחשבות, הרעיון; (23) פתח, חור (בהשאלה); (24) הסר נעליך; (26) נמל חדש בשומר רון; (27) ר"ת ע"י שמו של נפטר; (29) פירוש התנ"ך בהר-חבה ותוספות; (30) עונג, תפ-נוק; (33) ממושם; (34) אחד האלילים הראשיים של הכנענים בימיקדם (כתיב מלא); (36)

כלי-תחבורה על הרים; (37) היושב על כסאו של אליהו בי-חגיגת הברית; (40) מתכופף; (41) זוק; (44) רסיסי-בוקר; (46) כלי משחק השחמט; (47) צמד; (49) למען; (50) טמ-פרמנט; (53) שם נוסף לאלהי-הנביא. הוא יתרו קושיות ר-בעיות; (54) קצת, שמץ; (55) מספר גוזמא במסורת היהודית (בגימטריה); (56) החודש הבא — חודש הנחמה; (58) התגאה; (59) משכון; (60) מכר; (62) משפחת-אמנים, מייסדי ביה"ס "בצאלא"; (63) ממחר; (66) שם התקיימה האולימפיאדה בי-1956; (68) להקה מוסיקלית.

בעיקר קמרי; (71) מושל-מחוז; בארצות-האיים, בימיקדם; (73) לעג; (76) פלא; (77) חוסר טעם, ריקנות; (79) קושר הרב למתניו; (80) מגושם; (82) כל-אחד מ-120 נבחרים-העם; (84) חרש-פחים; (85) גזיר-עץ שאחו בו אש ולא נשרף; (87) מלת-שליה; (90) אציל, נכבד; (92) בקיע; (94) חלל חצוב בי-סלע; (96) שלילת חירותו של אדם; (97) זווית, תלתל היוצא משיער הראש; (99) ראשון בי-סולם מזויר; (101) מנהל ב"ס לאמנות הבמה בארה"ב (ש"ב); (102) אחוריים; (103) יוצא-חלצים.

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת
טלפון 772118, 227117

פיראם אדיאל
אבן גבירול 110 תל-אביב (פינת אנטוקולסקי)

ברירה מוסיקה הרברט סמואל 80 טל 656992

בלוז, פולק, ג'ז, רוק

פתח כל יום כולל יום א' משעה 21.00